

עפ"ת 43746/08/13 - מדינת ישראל נגד רדינסקי ירוסלב

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

07.1.14

עפ"ת 43746-08-13 מדינת ישראל נ' ירוסלב

תיק חיצוני: 1267/12

בפני כב' השופט כמאל סעב

מדינת ישראל - ע"י פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

המערערת

נגד

רדינסקי ירוסלב

המשיב

בשם המערערות עו"ד ענאן גאנם.

המשיב בעצמו.

פסק דין

לפניי ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בחיפה, (להלן: "**בית משפט לתעבורה**") אשר ניתן ביום 8.7.13 על ידי כב' השופט שמואל יציב בתיק ת"ד 2077-06-12.

הערעור מופנה כנגד קולת העונש ובעיקר עונש הפסילה בפועל.

המשיב הובא לדין בבית משפט לתעבורה בגין עבירה של סטייה מנתיב נסיעה, עבירה בניגוד לתקנה 40(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961 (להלן: "**התקנות**"); עבירה של נהיגה רשלנית לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 (להלן: "**הפקודה**") ביחד עם סעיף 38(2) לפקודה; התנהגות שגרמה נזק לרכוש וחבלה לגוף, עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות ובהקשר עם סעיף 38(2) לפקודה ועבירה של נהיגה ברכב ללא פוליסת ביטוח בתוקף לפי סעיף 2(א) לפקודת רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל - 1970.

מעובדות כתב האישום עולה כי המשיב נהג ביום 28.1.12 ברכב מסוג פולקסווגן ברחוב העמקים בקרית ביאליק ונסע מכיוון כללי קרית חיים לכיוון קרית אתא. הכביש היה רטוב ממי גשם, מפותל, כשבכיוון נסיעת המשיב קיימת עקומה ימינה. המשיב נהג את רכבו ברשלנות בכך שסטה מנתיב נסיעתו לשוליים הימניים ללא סיבה סבירה, המשיך בנסיעה לשטח כורכר וכתוצאה מכך הרכב התהפך על גגו (להלן: "**התאונה**"). כתוצאה מהתאונה נחבלו בגופם המשיב ונוסע נוסף.

המשיב זומן לדיון שהיה קבוע ליום 4.4.13, אך הוא לא התייצב, על כן הרשיעו בית משפט לתעבורה בהיעדרו ודחה את הדיון ליום 17.6.13 לטיעונים לעונש. הישיבה הקבועה נדחתה לבקשת המשיב ליום 8.7.13, מועד שבו התקיים דיון

במעמד הצדדים. בישיבה זו לא התכחש המשיב לעובדה כי לא הייתה לו סיבה מוצדקת להיעדרות מהישיבה שהייתה קבועה ליום 4.4.13 והודה באחריותו לאירוע התאונה.

הצדדים טענו לעונש במסגרת זו הציגה המערערת את הרישום התעבורתי של המשיב כאשר ממנו עלה כי הוא נוהג משנת 2009 ולחובתו שתי הרשעות קודמות האחת בגין תאונת דרכים והשנייה בגין נהיגה במהירות מופרזת.

המערערת ביקשה להטיל על המשיב עונש של פסילה ארוך וממושך העולה על הקבוע בחוק תוך הפעלת עונש הפסילה המותנה התלוי ועומד נגד המשיב מתיק קודם במצטבר. כמו כן, ביקשה להטיל עליו עונש פסילה על תנאי וקנס.

המשיב טען לעונש וביקש להקל בדינו. המשיב ציין כי הוא השתחרר משירות הצבאי בשנת 2009. הוא עובד בחברת סלקום כתומך טכני. לטענתו, נהג ברכב חברו ולא היה מודע לכך שאין לו תעודת ביטוח תקפה. המשיב טען כי עקב התאונה הוא שילם כ- 25,000 ₪ בגין הנזקים שנגרמו לרכב ולשם כיסוי ההוצאות הרפואיות שילם סכום נוסף של אלפי שקלים.

בית משפט לתעבורה גזר את דינו של המשיב לעונשים הבאים:

הפעלת עונש פסילה על תנאי שהוטל על המשיב ביום 24.2.11 בבית הדין הצבאי חיל האוויר בתיק 9910028810000000. בית משפט לתעבורה הורה על ניכוי הפסילה המנהלית בת חודשיים. עוד הטיל עליו בית משפט לתעבורה פסילה על תנאי של שלושה חודשים ולמשך שלוש שנים וכן קנס בסך 1,800 ₪ שישולם תוך 90 יום.

כאמור הערעור מופנה כנגד קולת העונש בעיקר עונש הפסילה בפועל והעובדה כי בית משפט לתעבורה לא הטיל עונש של פסילה בפועל בגין העבירות בהן הורשע בתיק נשוא הערעור והסתפק בהפעלת עונש הפסילה המותנה בלבד.

לדעת המערערת, בית משפט לתעבורה טעה משלא הטיל על המשיב עונש של פסילה בפועל בגין העבירות בהן הורשע ותוך צבירת עונש הפסילה שהופעל.

המערערת הפנתה להוראות החוק וגם לפסיקה וטענה כי המדובר בתאונת דרכים שניה שנגרמו בעטיו של המשיב תוך פרק זמן קצר וחרף העובדה שהוא קיבל את רישונו רק בשנת 2009. עברו של המשיב, הגם שהוא כולל שתי הרשעות בלבד, מעיד על מסוכנותו כי הרי שמדובר בעבירות חמורות שבוצעו תוך פרק זמן קצר ולמרות שהכשרתו של המשיב לנהוג הייתה ב-2009.

על כן, ביקשה להטיל עליו פסילה ממושכת בנוסף להפעלת הפסילה המותנית במצטבר.

המשיב ביקש לדחות את הערעור.

לטעמו, העונש שהושת עליו מאוזן ומדוד. הוא כיום עובד ומשתכר שכר מינימום שבאמצעותו משלם את הקנס שהוטל עליו. המדובר בבחור צעיר, רווק, שכיום הוא מתנדב במשטרה בישוב נשר ומשתתף בבדיקת נהגים שחשודים בנהיגה בשכרות.

לאחר שעיינתי בגזר הדין, בכתב האישום, בהודעת הערעור, בהרשעות הקודמות ושמעתי את טענות הצדדים, אני מחליט לקבל את הערעור ולהטיל על המשיב עונש פסילה בפועל של 4 חודשים.

המשיב נכשל בפרק זמן קצר (תוך 4 שנים) בגרימת שתי תאונות שהביאו לגרימת נזק. העבירה הראשונה בוצעה בהיותו בשירות צבאי ובגינה נדון ביום 24.2.11 ל- 3 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים, חרף זאת המשיב המשיך לנהוג בצורה פזיזה ורשלנית ועקב כך גרם לתאונה בתיק נשוא הערעור ושבה הוא בעצמו נפגע ביחד עם נוסע נוסף.

לא ניתן לומר כי המשיב למד את הלקח בעקבות התאונה הראשונה ולכאורה לא הפנים את חומרת נהיגתו הרשלנית, חרף העובדה שהיה תלוי ועומד נגדו עונש פסילה מותנה בר-הפעלה.

על כן, היה על בית משפט לתעבורה להטיל עונש של פסילה בגין העבירות בהן הורשע המשיב בתיק נשוא הערעור ולהפעיל את עונש הפסילה המותנה במצטבר.

כאמור, לא נעלם מעיני הכלל שדרכה של ערכאת הערעור להתערב בגזר הדין של הערכאה הדיונית מצומצם והדבר יעשה רק במקרים חריגים ויוצאי דופן ובנוסף אין לשכוח כי בערעור של המדינה על קולת העונש, תפעל ערכאת הערעור על פי ההלכה הקובעת כי אין היא נוהגת למצות את הדין עם הנאשם, ובעניינו המערער.

בנסיבות העניין, סברתי כי בדין ערעור המדינה ועל כן אני מחליט לקבלו ולהטיל על המשיב עונש פסילה בפועל של 5 חודשים שיצטברו לעונש הפסילה המותנה שהופעל.

יתר רכיבי גזר הדין - יעמדו על כנם.

היה ורישיון הנהיגה הוחזר למשיב לאחר שסיים את ריצוי עונש הפסילה שהטיל עליו בית משפט לתעבורה, יהיה עליו לשוב ולהפקיד את רישיונו לצורך מניין יתרת עונש הפסילה כפי שנקבע בפסק דין זה.

זאת ועוד, במידה והמערער טרם קיים את גזר הדין של בית משפט לתעבורה, יהיה עליו לקיימו כאמור בגזר הדין כשמניין הזמן מיום מתן פסק דין זה.

המזכירות תשלח לצדדים עותק פסק דין זה בדואר רשום עם אישור מסירה.

ניתן היום, ז' שבט תשע"ד, 08 ינואר 2014, בהעדר הצדדים.